

ogsaa derved skulde være tilfattet at gjøre et Indgreb i hele det Princip, der hviler paa Balgene den 25de April 1876. En Paaastand af mere overdreven Art end denne, har jeg som sagt ikke hørt i Rigsdagen, og jeg skal tillade mig, da jeg har nogen Nættighed til at tale med om, hvad der hører til de her tidligere behandlede Forsvarsplaner, om, hvad der karakteriserer dem, og hvad der kan siges at præjudicere dem, ganske kortelig at dvele ved nogle af de Paaastande, som det ærede Medlem er fremkommet med dels i Formiddags dels i Aften. Det ærede Medlem fremkom da først med den Paaastand, — og det synes at være en af hans væsentligste Betragtninger — at denne udvidede Bevilling til Søminevæsenet var i særlig Grad en Bestanddel af Forsvarsplanen og derfor greb ind i dette. Det har været min Opfattelse, at det, der særligt berettiger de Forslag, som ere stillede op her til 3die Behandling, netop er det, at de i fortrinlig Grad indskrænke sig til Bevillinger til Torpedovæsenet; men naar det ærede Medlem vil give det Indtryk af, at det er noget Nyt, at der bevilges Noget til Søminevæsenet, maa jeg minde det ærede Thing om, at dette er det paa ingen Maade. Vi have Aar efter Aar dels paa § 26 og dels paa § 23 ekstraordinært bevilget betydelige Beløb saavel til det aktive som til det passive Torpedovæsen. Her ved 3die Behandling fremtræder der et Forslag, som gaar noget videre, end vi gif i Fjor og i de tidligere Aar; men at der i denne Noget-videre-Gaaden skulde ligge Noget, der kunde berettigg. det ærede Medlem til at karakterisere det som indgribende i Forsvarsplanen, maa jeg paa det Bestemteste benegte. Det, der egentlig kan regnes til de Søminebevillinger, hvortil der i sin Tid er opført Poster paa Forsvarsplanen, er den Bevilling, som staar under Nr. 23 paa Krigsministeriets Budget, hvor der er forlangt 318,000 Kr., medens vi kun ville give 288,000 Kr. Den ordinære Bevilling i de tidligere Aar har været 120,000 Kr., men i Fjor gif man noget videre — jeg erindrer ikke saa nøie Tallet — og i Aar gaar man atter et Skridt videre paa denne Konto. Der er altsaa ikke Tale om, at man her indfører noget som helst Nyt, der er kun den Forskjel, at man her gaar lidt videre i Bevillingen end ellers. Det er altsaa et blot og bart Pengespørgsmaal. De øvrige Bevillinger til Minevæsenet, hvorved det ærede Medlem kom op til det store Beløb af ca. 800,000 Kr., som han nævnte, hører jo til ganske andre Kategorier, som ikke have haft Del i den tidligere Forsvarsplan, og som jeg derfor ikke skal dvele ved. — Det andet Punkt, som det ærede Medlem fremdrog — dog ikke saa stærkt, som andre ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) og det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) — var Søforterne. Angaaende Søforternes Istandsættelse sagde det

ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds, at for at gaa ind paa en Bevilling til dette Niemed, havde vi tidligere forlangt Vedtagelsen af en Indtægts- og Formuestat. I den Henseende er det ærede Medlem fuldstændig i Bilsfarelse. Over for denne Bevilling have vi ingeninde stillet en saadan Forbring op. Vi have i den Dagsorden, hvormed Forhandlingerne paa den overordentlige Rigsdagsamling i Sommeren 1876 sluttede, udtalt, at vi vare villige til at gaa ind paa en Forsvarsplan under den angivne Betingelse, som udelukkede Kjøbenhavns Befæstning ved nye Fæstningsværker. Vi have i den Henseende kun forbeholdt os dette, at vi stode overfor Spørgsmaalet om nye Fæstningsværker ved Kjøbenhavn. Spørgsmaalet om en mulig Istandsættelse af de nuværende Fæstningsværker holdt vi udenfor Forsvarsplanen, og jeg har som Ordsfører for denne Sag gjentagne Gange her i Thinget udtalt det Samme, nemlig, at vi i vor Forsvarsplan holdt Spørgsmaalet om en Istandsættelse af de nuværende Søforter ude, fordi det maatte afgjøres ved de aarlige Finantslove, om man vilde istandsætte de Søforter, som allerede vare til Stads Rauber: Hør!) Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds siger: Hør, og jeg antager, at han derved figter til sit Udtryk nemlig, at derved, at dette var henviset til den aarlige Finantslov, var det derfor ikke givet, at det skulde bevilges paa den aarlige Finantslov, og at man altsaa havde Lov til at negte det paa den foreliggende Finantslov. Ja, jeg indrømmer, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i denne Betragtning, men naar vi nu i Fjor den 31te Marts — som atter accepteredes den 8de November — og igjen nu ere komne til det Resultat, at det er rigtigt at give denne Bevilling til Istandsættelse af de nuværende Søforter, saa tror jeg, at denne Forudsætning er opfyldt, og at altsaa den Bestemmelse, som skulde træffes ved Finantsloven er truffen, samt forhaabentlig i Aften vil blive truffen saaledes, at denne Foranstaltning kan blive endelig fuldført; men at dette under nogenstørst Form skulde være en Del af Forsvarsplanen, benægter jeg paa det Bestemteste. Fremdeles kom det ærede Medlem (Berg) til at omtale den foreslaede Nybygning paa Værftet, idet han tillige sagde, at i den Forsvarsplan, som vi tidligere havde behandlet, var der opført et vist Antal Krigsskibe til Flaadens ekstraordinære Udvikling, og sagde han, som Følge deraf vilde altsaa en Bevilling, som her blev opført til Nybygning paa Værftet, være en Del af Forsvarsplanen. Jeg beder ærede Medlemmer at lægge noget nøiere Mærke til, hvad der i Virkeligheden indeholdes deri; thi da ville de faae at se, at Indholdet er overmaade lidet. Vi bevilge nemlig Aar for Aar paa Finantsloven en Nybygning paa Værftet. Der er intet Nyt deri, thi der er ikke gaaet noget Finantsaar over, i hvilket vi ikke have bevilget be-